

Ανακοινωθέν

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, η Ευαγγελική Λουθηρανική Εκκλησία της Βαυαρίας και η Ευαγγελική Εκκλησία στη Γερμανία (EKD) φιλοξένησαν από κοινού την Διάσκεψη Εκκλησιαστικών Ηγετών για την Προσφυγική Κρίση στην Ευρώπη. Οι ηγέτες συναντήθηκαν στο Kardinal-Wendel-Haus στο Μόναχο, στις 29 Οκτωβρίου 2015. Τριάντα πέντε συμμετέχοντες προήλθαν από Εκκλησίες και οικουμενικούς οργανισμούς της Μέσης Ανατολής, της Ευρώπης και της Αφρικής. Οι εναρκτήριοι χαιρετισμοί, από τον Αιδ. Δρ. Olav Fykse Tveit, Γενικό Γραμματέα του ΠΣΕ, και του επισκόπου Heinrich Bedford -Strohm, έθεσαν τις βάσεις για τις εισηγήσεις από χώρες διαφόρων περιοχών.

Στη συνάντηση αυτή υπήρξε η ευκαιρία ανταλλαγής πληροφοριών από τόπους οι οποίοι αποτελούν χώρες προέλευσης των προσφύγων, από χώρες μετάβασης και από χώρες υποδοχής. Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν στην τραγική κατάσταση της Μέσης Ανατολής, καθώς και στους πρόσφυγες από τη Μέση Ανατολή και την Αφρική.

Ο διάλογος πραγματοποιήθηκε με βαθιά επίγνωση της παρουσίας των Χριστιανών στη Μέση Ανατολή εδώ και 2000 χρόνια. Από αυτήν την παρουσία οι Εκκλησίες της Ευρώπης επίσης έλκουν τις ρίζες τους.

Καλούμαστε να είμαστε λαός της πίστης και της ελπίδας, και έχουμε τις ρίζες μας σε κάθε τόπο. Γνωρίζουμε τις καρδιές και τις επιθυμίες του λαού μας, καθώς και τους πόρους και τον πνευματικό πλούτο που είναι δυνητικά διαθέσιμοι για όλους μας.

Σε αυτή τη διαδικασία, ακούσαμε τις παρακάτω δηλώσεις:

1. Ως Χριστιανοί μοιραζόμαστε την πεποίθηση ότι βλέπουμε στον άλλο την εικόνα του ίδιου του Χριστού. (Μθ. 25,31-46), και ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί κατ' εικόνα του Θεού (Γεν. 1,26-27).

2. Η εμπειρία της μετανάστευσης και της διέλευσης των συνόρων είναι γνωστή στην Εκκλησία του Χριστού. Τα μέλη της ίδιας της Αγίας Οικογένειας υπήρξαν πρόσφυγες. Η ίδια η ενανθρώπιση του Κυρίου μας συνιστά πέρασμα των συνόρων μεταξύ του ανθρώπινου και Θείου.

3. Ενώ αποδοκιμάζουμε έντονα τις κρίσεις που αναγκάζουν τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, χαιρετίζουμε όλους τους πρόσφυγες στην Ευρώπη, καθώς βλέπουμε σε αυτούς την εικόνα του Θεού, και ως παιδιά του Θεού που φέρνουν τα δώρα τους στην ήπειρό μας.

4. Σήμερα υπάρχουν ενδείξεις για μια επανεθνικοποίηση της πολιτικής. Ωστόσο, η Εκκλησία είναι τόσο τοπική όσο και παγκόσμια, και στη ζωή των Εκκλησιών αντιστεκόμαστε σε τάσεις απομόνωσης και επιβεβαιώνουμε την βαθιά δέσμευσή μας για τον παγκόσμιο και οικουμενικό ορίζοντα.

5. Πολλοί στην Ευρώπη είναι πρόθυμοι να προσφέρουν στήριξη και βοήθεια στους πρόσφυγες. Την ίδια στιγμή σημειώνονται υψηλά επίπεδα φόβου και ανησυχίας. Επιπλέον παρατηρούμε πολωτικές τάσεις που προκαλούν αστάθεια. Εν όψει αυτής της πρόκλησης η Εκκλησία προωθεί τη συνεργασία και την αλληλεγγύη.

6. Η ανάγκη βιωσιμότητας των συστημάτων υποστήριξης ήταν εμφανής σε πολλές εκθέσεις. Η προσφυγική κρίση δεν αποτελεί μονάχα ένα βραχυπρόθεσμο θέμα. Η Εκκλησία πάντοτε επιλέγει την μακρόχρονη προσέγγιση και είμαστε έτοιμοι να συνοδεύσουμε τους ανθρώπους στο μέλλον τους. Ένα νέο παράδειγμα αναδύεται στην Ευρώπη, αυτό του να ζει κανείς βιώνοντας την ευθραυστότητα. Αλλά ως Χριστιανοί κατανοούμε πώς η ευθραυστότητα μπορεί επίσης να γίνει η δύναμή μας.

7. Οι κυβερνήσεις αναγνωρίζουν ότι οι Εκκλησίες μπορούν να προσφέρουν περισσότερη και νέα σοφία, και μερικές στρέφονται προς τις Εκκλησίες για να αναζητήσουν ιδέες, όραμα και συνεργασία. Ο ΟΗΕ επιθυμεί να συμμετάσχει σε στενότερο διάλογο με το ΠΣΕ. Χαιρετίζουμε αυτή την αναπτυσσόμενη στενότερη συνεργασία.

8. Το ηχηρό μήνυμα που ακούστηκε στις εκθέσεις ήταν η έκκληση να σταματήσουν οι πόλεμοι, ο διωγμός και η αδικία. Αυτές είναι οι κύριες αιτίες που εξαναγκάζουν τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους.

9. Αντιστεκόμαστε στην τάση να προσεγγίσουμε την

προσφυγική κρίση μόνο από την άποψη των αριθμών και των στατιστικών στοιχείων. Κάτι τέτοιο παραβιάζει τη Χριστιανική αξία του σεβασμού της αξιοπρέπειας κάθε ανθρώπου. Πρόκειται για ανθρώπους με ζωή, οικογένεια, σπιτικό, πρόκειται για νέους ανθρώπους.

10. Αναγνωρίζουμε τις καταστροφικές συνέπειες για τις πατρίδες τους από την εγκατάλειψη πολλών νέων, ειδικευμένων και μορφωμένων ανθρώπων.

Με βάση αυτές τις βεβαιώσεις κάνουμε τις ακόλουθες συστάσεις:

1. Αναγνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν γρήγορες λύσεις και καλούμε τους πολιτικούς ηγέτες να αναγνωρίσουν ότι απαιτούνται επίμονες, συνεπείς μακροπρόθεσμες προσπάθειες, και ως Εκκλησίες επιθυμούμε να συνοδεύσουμε τις κυβερνήσεις μας στην αναζήτηση αυτών των βιώσιμων λύσεων.

2. Ως εκκλησιαστικοί ηγέτες προτείνουμε στις κυβερνήσεις και τα πολιτικά κόμματα να απέχουν από την εκμετάλλευση αυτής της ανθρώπινης κρίσης με σκοπό την πολιτική φιλοδοξία ή το όφελος. Καλούμε τους πολιτικούς ηγέτες να μην αφήσουν οποιοδήποτε τέτοιο φόβο να διαμορφώσει την πολιτική τους.

3. Αφουγκραζόμαστε επίσης τους φόβους των Χριστιανών και άλλων στην κοινωνία, τον φόβο απώλειας της υλικής και επαγγελματικής ασφάλειας, του ανταγωνισμού, και της απώλειας ταυτότητας.

Προτρέπουμε τους Χριστιανούς να μην αφήσουμε το φόβο μας να σημάνει την απόρριψη των προσφύγων. Γνωρίζουμε ότι η κοινωνική ενσωμάτωση των νεοεισερχομένων απαιτεί σκληρή δουλειά. Ωστόσο, οι Χριστιανοί είναι άνθρωποι της ελπίδας και μπορούμε να δούμε την άφιξη των προσφύγων ανάμεσά μας ως ευλογία, που φέρνει νέα ζωή και ενέργεια στις κοινότητές μας.

4. Κάνουμε έκκληση προς όλες τις κυβερνήσεις στην Ευρώπη να υπερασπιστούν τις κοινές μας αξίες και την ευθύνη για τη ζωή ως μια κοινότητα που ζει σε αυτή την ήπειρο. Αυτό σημαίνει να αντιμετωπιστούν με πνεύμα αλληλεγγύης, συνεργασίας και κοινωνίας, όχι μόνο η κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αλλά και οι επερχόμενες σχετικές προκλήσεις της ενσωμάτωσης στην κοινωνία, την εκπαίδευση, καθώς και στο σχεδιασμό των πολιτικών κοινωνικής ένταξης.

5. Ως Εκκλησίες βλέπουμε πως αυτή είναι μια ευκαιρία να μοιραστούμε ευρύτερα την εμπειρία και γνώση μας στην παροχή πνευματικής και ποιμαντικής φροντίδας, οικουμενικής και διαθρησκειακής συνεργασίας και την οικοδόμηση δεσμών μεταξύ διαφορετικών κοινοτήτων.

6. Προτρέπουμε τους πολιτικούς ηγέτες να διασφαλίσουν μια ισορροπημένη προσέγγιση αντιμετωπίζοντας τα βαθύτερα αίτια των προσφυγικών κρίσεων, υποστηρίζοντας χώρους υποδοχής προσφύγων σε γειτονικές χώρες, και με την υποδοχή προσφύγων στις χώρες μας. Κάνουμε έκκληση ώστε αυτά να αντιμετωπιστούν αλληλοσυμπληρωματικά. Ως

Εκκλησιαστικοί ηγέτες θεωρούμε όλες τις περιπτώσεις εξίσου σημαντικές για εμάς.

7. Ως εκκλησιαστικοί ηγέτες προτείνουμε σε όλους τους ανθρώπους καλής θέλησης να δεσμευτούν να επικοινωνήσουν την αλήθεια αποφεύγοντας την στρέβλωση και την υπερβολή.

8. Συνιστούμε την επένδυση στην ασφαλή διέλευση των προσφύγων, βοηθώντας τις περιοχές εκείνες που υποδέχονται την πλειοψηφία των προσφύγων, όπως η Ελλάδα, η Ιταλία και άλλες χώρες διέλευσης.

Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τον οικουμενικό διάλογο στο θέμα της προσφυγικής κρίσης στην Ευρώπη. Θεωρούμε ότι ο ελεύθερος διάλογος μεταξύ εκκλησιαστικών ηγετών στην Ευρώπη, σε συνεργασία με το ΠΣΕ, τη Διάσκεψη των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (CEC), την Επιτροπή των Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη (CCME), και άλλους οικουμενικούς εταίρους, έχει αξία.

Είθε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο Θεός της ζωής, της ελπίδας και της ευσπλαχνίας, να συνεχίσει να χορηγεί το Πνεύμα Του και να υποδέχεται όλους στην χάρη του.